נו) ניבנות נט. גיטין נט. ב"ב סח. קנ.], ב) קדושין כו., ג) [ל"ל אמי], ד) גיטין

קיא א מיי' פ"ט מהל' שמטה ויובל הלכה

ינו ממג לאויו רעא נוור

ש"ע ח"מ סימן סו סעיף

קיב ב מיי פ"ג מהלי

עשין פג טוש"ע ח"מ סי

רב סעיף א:

קיג ג מיי שם הלכה יב

טוש"ע שם סעיף ט: קיד ד מיי שם הלי יא

:טור ש"ע שם סעיף ח

קמו ה מיי שם הלי ח

יו. קמו וזח מייי שם הלי

קיז ט מיי׳ שם הלכה יא

שם סעיף ח:

קיח י מיי׳ שם פ״א הלכה

טוש"ע ח"מ סי׳ קנב סעיף

:37

תורה אור השלם

וַיִּתֵּן לְהֶם אֲבִיהֶם
מַתַּנוֹת רַבּוֹת לְבֵסֵף

ַיּבֶּיי וּלְזָהָב וּלְמִגְּדָּנוֹת עם עָרֵ

מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי

יַבּיבְּיקְּיִרְיְהָיֵן יְיוּיְנֶם בְּ הוּא הַבְּבוֹר: דברי הימים ב כא ג

הגהות הגר"א

מום' ד"ה והלכתה בכפות ול"ל כו'. נ"ב

ורמב"ם חולק (ועי' בהגר"א ח"מ סי' רב ס"ק

טו ובאה"ע סימן קלט ס"ק

. יטו:

רבינו חננאל

אמ' עולא היל' גובין מן

. העבדים אפי׳ מז היתומים

ועיין שם טור ש"ע

יט סמג עשין עג

מיני בתשונה מונים

טוש"ע שם סעיף

יב טוש"ע שם סעיף

מכירה הלי ח סמג

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

אלעזר אפי' מיתמי אמר ר"ג אשתממין

עולא הוה עובדא בנהרדעא ואגבו דייני

דנהרדעא הוה עובדא בפומבדיתא ואגביה

רב חנא בר ביזנא אמר להו ר"ג זילו

אהדורו ואי לא מגבינן לכו לאפדנייכו א"ל

רבא לר"ג הא עולא הא רבי אלעזר הא

דייני דנהרדעא והא רב חנא בר ביזנא מר

כמאן סבירא ליה א"ל אנא מתניתא ידענא דתני אבימי *פרוזבול חל על הקרקע ואינו

חל על העבדים ימטלטלין נקנין עם הקרקע ימכר יןאינן נקנין עם העבדים לימא כתנאי ימכר

לו עבדים וקרקעות החזיק בעבדים לא קנה

קרקעות בקרקעות לא קנה עבדים "קרקעות

ומטלטלין החזיק בקרקע קנה מטלטלין

החזיק בעבדים לא קנה מטלטלין במטלטלין

לא קנה עבדים והתניא החזיק בעבדים קנה

מטלטלין מאי לאו בהא קמפלגי דמר סבר

שעבדים כמקרקעי דמי ומר סבר עבדים שעבדים

כמטלטלין דמי אמר רב איקא בריה דרב

אמי דכ"ע עבדים כמקרקעי דמי והדתניא

קנה שפיר והדתניא לא קנה בעינן קרקע

רומיא דערים מצורות ביהודה דלא ניידי

דתנן יונכסים שאין להם אחריות נקנין עם

נכסים שיש להם אחריות בכסף בשמר

ובחזקה מנהני מילי אמר חזקיה דאמר קרא

יוִיתן להָם אביהם מתנות רבות לכסף

ולזהב ולמגדנות עם ערי מצורות ביהודה

איכא דאמרי אמר רב איקא בריה דרב יאידי

ידכ"ע עבדי כמטלטלין דמי והדתניא לא

קנה שפיר הא דתניא קנה יבעודן עליו וכי

עודן עליו מאי הוי חצר מהלכת היא וחצר

מהלכת לא קנה וכי תימא בעומד והא יאמר

במטלטלין לא קנה קרקע עבדים ומטלטל

לבתר דנפק. ר"נ: אמר להו עולא. ליושבין לפניו: הכי אמר ר' אלעור אפילו מיחמי. דעבדה כמקרקעי דמי: אשחמטין עולא. נשמט ממני ויראי משום דק"ל עבדא כמטלטלי דמי ומתיירא הוא שמא אקפחנו בהלכות ובקושיות: הוה עובדא ואגבו דייני

דנהרדעה. חפיי מיתמי: הה עולה והא ר' אלעור כו'. דכולהו סבירי להו כמקרקעי דמו: מר. דאמר כמטלטלי כמאן ס"ל: פרוזבול. שביעית המלוה: חל על הקרקע. דכיון דלא מחוסרי גוביינא וזה כתב לו עליהן שכל חוב שיש לו עליו שיגבנו כל זמן שירצה קיימי ברשותיה דמלוה: נקנין עם הקרקע. אם מכר לו קרקע ומטלטלין והחזיק בקרקע קנה מטלטלין אע"פ שלא משך: וחין נקנין עם העבדים. שחם החזיק בעבדים לא קנה מטלטליו ויכול מוכר לחזור במטלטלין. אלמא עבדה כמטלטלי: ה"ג בקרקע לה קנה עבדים. ואע"ג דק"ל להאי תנא עבדים כמטלטלין דמי אפ״ה לא קנה אלא א״כ עומד העבד בתוכה בשעה שהחזיק בה כדמתרן לקמן [ע"ב] שאני מטלטלי דניידי ממטלטלי דלא ניידי: דומיא דערים מלורות. דמהאי הרא נפקא לן במס׳ קדושין [כו.] דמטלטלין נקנין בחזקת קרקעות דכתיב ויתן להם אביהם מתנות עם ערי מצורות הלכך בעינן מקרקעי דלא ניידי כי התם: חצר מהלכם היא. אינה קונה לבעליה כלום דלאו חזר היא במהלכת: והלכתא. הא דמתרלינן דקנה ליה עבד בעודן עליו כגון שהעבד כפות שאינו ראוי לילך דדמי לחלר: והתניא החזיק בקרקע קנה עבדים. ולעיל קתני דלא קנה: בעומדין בחוכה. וההיא דלעיל בשאין דאוקי

מפרש בגיטין (דף לו.) שתיקן הלל הזקן פרוזבול כדי שלא תשמט עומדין בתוכה: הניחא להך לישנא. דאוקי רב איקא לעיל לההיא מתני׳ דעבדי כמטלטלי דמי כו׳:

רבא כל שאילו מהלך לא קנה עומר ויושב לא קנה "והלכתא בכפות וְהַתנִיא החזיק בקרקע קנה עבדים התְם "בְעומדין בתוכה מכלל דהאי לא קנה כשאין עומדין בתוכה הניחא להך לישנא דאמר רב איקא בריה דרב אמי עבדי כמטלטלי דמי היינו דאי עומדין בתוכה אין אי לא לא אלא להך לישנא דאמר עבדי כמקרקעי דמי למה לי עומדין בתוכה הא אמר שמואל ממכר לו עשר שדות בעשר מדינות כיון שהחזיק באחת מהן קנה כולן וליטעמיך להך לישנא דאמר עברי כמטלטלין דמי למה לי עומד בתוכה N₇

הא בעינן דומיא דערים מצורות. והחזיק בקרקע לא קנה עבדים משום דאין קרקע נקני׳ באגב: והלכתא בכפות. וא וצ"ל נמי דמיירי בישן דכפות מהני דלא הוי חלר מהלכת וישן מהני דהוי משתמרת לדעתו כדאמרינן בגיטין פרק הזורק (דף עח.) גבי כתב גט לאשתו ונתנו ביד 🕫 עבדו ישן יא מכל המזכנת יו בן ממל לא משמנות ליצות מל המשתמרת שלא מדעתה ופריך ישן אמאי הוי גט חלר מהלכת הוא וכ"ת ישן שאני ומשמרתו ה"ז גט ניעור אין גט משום דהוי חלר המשתמרת שלא מדעתה ופריך ישן אמאי הוי גט חלר מהלכת הוא וכ"ת ישן שאני והאמר רבא כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה והלכתא בכפות אלמא אע"ג דמוקי לה בכפות אפ"ה ניעור אינו גט ואין לפרש הלכתא בכפות כלומר לא חשיב מהלכת ולא דמי לעומד ויושב וכיון דכפות מועיל ישן נמי מועיל דא"כ דבשאין כפות איירי רבא אמאי קאמר רבא ניעור אין גט משום דהוי חצר המשתמרת שלא לדעתה תיפוק ליה דהוי חצר מהלכת וכן פ"ה פרק הזורק והלכתא

בכפות ובההוא קאמר רבא דניעור אין גט וכן פסקו הלכות גדולות דכפות וישן בעינן: בעומדין דתוכה. והא דקאמר לא קנה באין עומדין לחוכה ואפ״ה במטלטלין קנה דלא בעינן לבורין במטלטלין דלא ניידי ולקמן דדייקינן והא קי״ל דלא בעינן לצורין מגופה הוה מלי למידק: למה ד' עומדין בתוכה. פי׳ על כרחך לא מטעם חלר קנה דקמם עבדים אין משחמרין לדעתו ואפי׳ עומד צלד שדהו דהוי עבד כלבי רץ כדרכו ומטעם אגב נמי לא קנה מטעם חלר קנה דקמם עבדים אין משחמרין לדעתו ואפי׳ עומד צלד שדהו דהוי עבד כלבי רץ כדרכו ומטעם אגב נמי לא קנה דקרקע אין נקנית אגב קרקע ואפי׳ אמר קני קרקע הסמוכה לתחום ואגבה תקנה העליונה דהשתא הוי זו על גב זו לא קני באגב אלא ע"כ הא דקני היינו מחמת דחשיב כמחובר וא"כ אפי׳ אין עומדין בחוכה נמי דהוי כעשר שדות בעשר מדינות כיון שהחזיק באחת מהן קנה כולן והא דקאמר שמואל בפרק חזקת הבחים (ב"ב דף נד.) לא קנה אלא מקום מכושו בלבד היינו בנכסי הגר דהפקר אבל אם דעת אחרת מקנה אותו קנה הכל והא דקאמר התם דמצר מפסיק היינו נמי בנכסי הגר או במכר ולא נתן להם דמי

כולם דדמי כולם בעינן כדמוכח בפ"ק דקדושין (דף מ:):

עח. ב"מ ט:, קדושין כו. נ"ב סו., לומר בפני. ז) [קידושין כט:], ח) [ל"ל וכו"], ט) [ועי' תוס' ב"ב קעה: ד"ה לא], י) [ל"ל לפלוני], כ) [ל"ל עבדה],

גליון הש"ם

, תום' ד"ה אנא כו' וקנין אגב דהוי נמי מדרבנן. עי קדושין דף ה ע"א מוס׳ ד"ה ומנין שאף בשטר ולקמן קד ע"ב ד"ה אגב: בא"ד הוה מצי למפרך. בא"ד הוה מצי רשפרך. קשה לי על קושייתם הא כתבו בסמוך ד"ה לתה לי כו' פי' על כרחך כו'. ביאור דבריהם בהא דאמרי מכלל דאי אין עומדין בתוכה ל"ק דמשמע בזה מדקתני עומדין בתוכה דקנה הוא דקשיא דגם באין עומדין בתוכה לקני. והיינו דבלא״ה ל״ק די״ל דעבד לא הוי כמחובר לקרקע ולא מהני בו חוקה דקרקע ולא מהני בו חוקה דקרקע אלא מדקני בעומדין בתוכו מנח מדקף בעומדין במוכן ע"כ דהוי כמחובר ממילה גם באין עומדין לקני מדין י" שדות. וא"כ ממילא ניחא דאי עבדי כמטלטלין ניחא די"ל דלא הוי כמחובר ועומדין דקנה מדין אגב ובאין עומדין לא קני מדין חזקה. אף דבדאורייתא הוי כקרקע מ״מ לא הוי כמחובר. אבל למ"ד דכמקרקע א"כ מקני בעומדים בחוכה ע"כ מדין מוקה ומוכח דהוי כמחובר בה קשה דגם באין עומדין לקני מדין י׳ שדות וללע״ג:

מוסף רש"י נקנין עם נכסים שיש אחריות. היינו ז. שאחריות כל אדם הלוה והנושה בחבירו עליהן לפי שקיימין ועומדין נסמכין עליהן בו.). בכסף ובחזקה. מס (קדושין כו.). בשטר מכר מטלטלין עם קרקע, כיון שקנה לוקח את מנה משפטר עם קר קטק כיון שקנה לוקח את הקרקע באחד משלשה קנינים נקנים מטלטלין עמה (שם). נחוקה, רפק בה פורחא או דיש אמנרי או נעל או פרך כל שהוא (שם). וחצר מהלכת לא הנה. דכי אמור רבנו חלרו של אדם קונה לו, לאו בחלר מהלכת אמור, דשאני כחל הסככם המורי, דסמי מהקפעי דינייי ממקרקעי דלח ניידי (גיסין בא). כיון שהחדיק באחת מהן קבה כולן. וכדמפרט בפ"ק דקדושן (כו). שנחן לו דמי כולן, לימון דקיבל המוכר כל הדמים של טאופני פני האומט שני עשר השדות הרי אשתעבוד כולהו ללוקח בשביל מעותיו שנתן לו, ודי לן בחזקת דסדנא דארעא חד הוא, כל השדות אדוקין בגוף קרקע של עולם שהוא אחד וכמו שהחזיק בכולהו דמי שהחזיק נכולהו רשב"ם ב"ב סז.).

בין ע"פ לבשטר דבמלוה בשטר גובה משום נעילת דלת ובמלוה על פה לא גבי משום דליכא קלא ובשטר אית ליה קלא אבל מיתמי מה לי מלוה ע"פ מה לי מלוה בשטר אלא ודאי כל היכא דגבי מלקוחות משום נעילת דלת גבי נמי מיתמי כמו מלוה בשטר או לבתר דנפק אמר להו עולא הכי אמר רבי

מלוה הכתובה בתורה למ"ד ייככתובה בשטר דמי או כשעמד בדין גבי נמי מיחמי אבל במלוה על פה כיון דלא חש לעשות שטר לגבות מלקוחות כי לא גבי נמי מיתמי ליכא נעילת דלת וה"פ א"ר אלעזר אפי' מיתמי בלא אפותיקי משום דהוי כקרקע לא מיניה פי׳ בלא אפותיקי לא גבי אלא מיניה ופריך מיניה יי לכול׳ ומשני באפותיקי וגבי נמי מיתמי ומלקוחות א"נ דקרי מיניה אע"ג דגבי נמי מיתמי כיון דמכח הלוה

שעשאו אפותיקי קא גביש: זילן אהדורו. חשיב להו כטועה בדבר משנה:

אנא מתניתא ידענא. אע"ג דבכמה דוכתין אשכחן דכמקרקעי דמי לענין אונאה ושבועה אור"י דהכא לא איירי אלא במילי דרבנן ולגבות מיתמי ומלקוחות וסבר שעבודא לאו דאורייתא ולא גבי אלא מדרבנן ולענין פרוזבול ° וקנין אגב דהוי נמי מדרבנן וקרא דערים מצורות אסמכתא בעלמא היא ולקמן דקאמר להך לישנא דאמר עבדא כמקרקעי דמי למה לי עומדים בתוכה למ״ד נמי כמטלטלי דמי ° הוה מצי למיפרך דהא לא חשיב כמטלטלי אלא לענין מילי דרבנן אלא דבלאו הכי פריך שפיר והא דבעי למידק בפ' המוכר את הבית (ב"ב סח.) אי עבדה כמטלטלי דמי או כמקרקעי דמי ממתני׳ דהיו בה עבדים ובהמה כולן מכורין ומייתי לה נמי בפרק מי שמת (שם קנ.) גבי מטלטלין שלי פלוני לא שייכא הכא כלל דהתם

בלשון בני אדם תלינן: פרוזבול חל על הקרקע. אין

כותבין פרוזבול אלא על דבר שאי אפשר לכלותו ואע"ג שכותבין על עליך נקוב (גיטין לז.) כיון דחשיב קרקע לא פלוג רבנן: מבר לו עבדים וקרקעות. נקנין אגב איירי דאי מטעם חלר

אמאי מפליג בהחזיק בקרקע בין עבדים למטלטלין דאי משתמרת לדעתו בתרוייהו קני ואי באין משתמרת

לדעתו בתרוייהו לא קנה:

הא עולא והא ר׳ אלעזר והא דייני דנהרדעא והא רב אחא בר ביזנא, כולהו סבירא להו גובין מן העבדים, מר כמן סבירא ידענא דתני אבימי פרוזבול ידענא דתני אבימי פרוזבול חל על הקרקע ואינו חל על העבדים, מטלטלין נקנין עם הקרקע ואין נקנין עם העבדים. וקיימ׳ לן כרב נחמן. ואמ׳ לימא כתנאי מכר לו עבדים וקרקעות, החזיק בעבדים לא קנה החזיק בעברים לא קנה קרקעות, בקרקעות לא קנה עבדים כו'. ותניא אידך החזיק בעבדים קנה מטלטלין כו׳. והילכ׳ בכפות, קשורות ידיו ורגליו שאינו יכול לזוז ממקומו. י..... ומכר לו העבד והכלים שעליו, החזיק בזה העבד הכפות קנה מטלטלין שעליו וכו'. והא דתניא

החזיק בקרקעות קנה

העבדים. בעומדים בתוכה.